

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

«Ἄν καὶ ἁμαρτωλοί, ἂν καὶ ἔχουμε λυτήσῃ Αὐτούς,
καλούμεθα νὰ τοὺς μιμηθοῦμε...»

Ἱερὰ Ἀγρυπνία

ἐπὶ τῇ Συνάξει πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων
στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων

Τὴν **Τρίτη**, 8η Νοεμβρίου 2017 ἑκ. ἡμ.,
ἐπανηγύρισε ἐπὶ τῇ Συνάξει τῶν Τι-
μίων Ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἡ Ἱερὰ
Γυναικεῖα Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων,
στὶς Αφίδνες Ἀττικῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὁ καὶ
πνευματικὸς Πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος, Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς
κ. Κυπριανός, προῖστατο ὅλης τῆς ἱερᾶς Ἀγρυπνίας (6.30
μ.μ. - 3 π.μ.).

Συμμετείχαν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεο-
δόσιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ
καὶ Ἰουστίνης, ὁ ἐορτάζων Ἐφημέριος τῆς Μονῆς Αἰδεσιμ. π.
Ἄγγελος Μουρλᾶς, ὁ Αἰδεσιμ. π. Σωτήριος Γιούλης, ὁ Ἱερο-
διάκονος Γαβριὴλ Ἁγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ οἱ εὐλαβεῖς Ὑπο-
διάκονοι Χρῖστος Κατσούδας καὶ Απόστο-
λος Φύκτας.

Παρέστησαν ἐπίσης οἱ Ὁσιώτατες
Γερόντισσες Εὐπραξία Μοναχὴ,
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρ-
τιδιωτίσσης Αφιδνῶν, ὡς καὶ Ἰου-
στίνα Μοναχὴ, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν.

Αρκετοί φιλοάγγελοι Αγρυπνισταὶ ἀψήφησαν τὸ ψῦχος καὶ τὶς ἄστατες καιρικές συνθήκες, προκειμένου νὰ λατρεύουν ἀκοιμήτως τοὺς Οὐρανίους Προστάτας μας, οἱ πλεῖστοι δὲ ἐξ αὐτῶν ἐκοινώησαν τῶν Αἰχράντων Μυστηρίων.

* * *

Στὴν Ἱερὰ Αγρυπνία, ἐψάλη ἡ καθιερωμένη πλέον καὶ ἐμπλουτισμένη *Ἀσματικὴ Ἀκολουθία* τῶν Ἁγίων Προστατῶν τῆς Μονῆς, στὸ τέλος δὲ τοῦ Ὁρθρου ἐψάλησαν, μὲ τὴν συμμετοχὴ πάντων τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων, τὰ εἰδικὰ Ἐγκώμια καὶ Εὐλογητάρια εἰς τοὺς Ἁγίους Χοροὺς τῶν Ἀσωμάτων Τάξεων.

* * *

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας, ἀφοῦ ἠὲ χαρίστησε τὸν Θεὸν γιὰ τὴν ἰδιαίτερη δωρεὰ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ νὰ τιμήσουμε λειτουργικῶς τὰ Ἀγγελικὰ Τάγματα, **ὕπενθύμισε** ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς Συνάξεως Αὐτῶν εἶναι γιὰ μᾶς Πανήγυρις χαρμόσυνος καὶ ὠθησις νὰ ἐκφράσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους, ἀλλὰ καὶ **ἡμέρα μετανοίας πρὸς τοὺς Φύλακές μας Ἀγγέλους.**

Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι εἶναι πολὺ ταπεινοί, γεμᾶτοι ἀγάπη, πολὺ ἀγνοί, ὅπως μαρτυροῦν πολλὰ πατερικὰ Κείμενα μὲ ἐμφανίσεις Ἁγίων Ἀγγέλων:

Ὡς διάκονοι στὸ ἔργο τῆς σωτηρίας μας, μᾶς συνοδεύουν καὶ διαφυλάττουν·

δὲν φέρονται ἐξουσιαστικῶς στὸν ἄνθρωπο, ἀλλ' ὡς ὑποτασσόμενοι στὶς βουλὲς τοῦ Θεοῦ, βάζουν –οἱ ἄῤυλοι Αὐτοὶ καὶ ἄμεμπτοι– μετάνοια·

μὲ ἀγάπη μᾶς καθοδηγοῦν, καὶ ὅταν δὲν τοὺς ἀκοῦμε πενθοῦν γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας· **ὅταν** πέφτουμε, «κάποιοι» κλαῖνε γιὰ μᾶς μὲ δάκρυα ἀγγελικά, **προσπαθοῦν** νὰ ἀποτρέψουν χειρότερες πτώσεις, **μᾶς** ὠθοῦν μυστικὰ στὴν μετάνοια...

Πόσες φορές τοὺς ἔχουμε λυπήσει!

γεμᾶτοι ἀγνόητα καὶ καθαρότητα, ἀποστρέφουν τὸ πρόσωπό τους ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, μένουν ἔξω ἀπὸ τοὺς χώρους τῆς ἁμαρτίας, ἀναμένοντες μὲ δάκρυα καὶ προσευχὴ τὴν ἀνάνηψί μας·

στὸ ἔργο αὐτὸ τῆς σωτηρίας μας μᾶς διακονοῦν μέχρι τῆς κοιμήσεώς μας, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, προτείνουντες ὅ,τι καλὸ κάναμε μὲ τὴν ἰδική τους βεβαίως ὤθησι...

Ἄς προσέχουμε λοιπὸν νὰ τοὺς δίδουμε χαρὰ, ἢ συντόμως νὰ ἐπανερχώμεθα μετανοοῦντες.

Ἄς τοὺς μιμηθοῦμε! **Ναί**, ἂν καὶ ἁμαρτωλοί, ἂν καὶ ἔχουμε λυπήσει Αὐτούς, καλούμεθα νὰ τοὺς μιμηθοῦμε... **Ἦλθαμε** στὴν ὕπαρξι καὶ μᾶς ἐδόθη τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ. **Καλούμεθα**, διὰ τῶν Ἁγίων καὶ διὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, νὰ φθάσουμε στὸ καθ' ὁμοίωσιν...

Ἡ πρόσκλησις αὐτὴ μᾶς φοβίζει... **Πῶς** εἶναι δυνατὸν ἐμεῖς νὰ μιμηθοῦμε τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους;...

Καὶ ὅμως ἡ **Αγιότης** δὲν εἶναι ἓνα ἄθλημα ποὺ δὲν μᾶς ἀφορᾶ, ἐφ' ὅσον δυνάμεθα νὰ ζήσουμε ὁ καθένας κατὰ τὸ μέτρον του, ἀγγελικά:

νὰ δοξολογοῦμε συνεχῶς τὸν Θεόν,

νὰ διακονοῦμε τοὺς ἀνθρώπους,

νὰ εἴμεθα ταπεινοὶ καὶ ἀνεξίκακοι,

νὰ γίνῃ ἀγνή ἡ ὕπαρξις μας, φροντίζοντες μὲ φωτεινὲς σκέψεις νὰ καθαρίζουμε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ μας.

Μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, θὰ γίνουμε **νήπια ἐν Χριστῷ**, ὅπως εἶχαν γίνῃ οἱ Μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ μας διὰ τῆς **ταπεινώσεως**, τῆς βαθείας **ἐμπιστοσύνης** στὸν Θεὸ καὶ τῆς **ὕπακοῆς** στὸ ἅγιο Θέλημά Του, οἱ ὁποῖες ἱκανώνουν τὴν ὕπαρξί μας νὰ δεχθῇ καὶ τὴν ἀποκάλυψι τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτὸ, ἄς φροντίσουμε νὰ μὴν πλησιάσουμε τὸν Θεὸν ἀπροϋπόθετα, ἀλλὰ νὰ υἰοθετήσουμε τὸ ἦθος τῆς Αἱμορροοῦσης γυναικός, τὴν εὐλάβεια, τὴν πίστι, τὴν συντριβή, τὸ ἀπαρρησίαστο, γιὰ νὰ λάβουμε καὶ ἐμεῖς «δύναμιν» –Χάριν ἐξ Αὐτοῦ.

Εἰ δὲ μή: ἂν ἀκόμη καὶ στὸν Ναὸ εἰσερχόμεθα ἀπρόσεκτα, συχνὰ ἀτημέλητοι, μὲ ἓναν «ἄερα», χωρὶς νὰ ἔχουμε συναίσθησι ὅτι ὁ Ναὸς εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ Ἁγίους Ἀγγέλους· χωρὶς συντριβὴ καὶ ταπεινώσι, συλλογίζομενοι τὴν ἀμαρτωλότητά μας· ἂν δὲν θεμελιώνουμε κάθε πνευματική μας ἐργασία στὴν συγχωρητικότητα,

τότε πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουμε «ὡς τὰ παιδιά», ἐν Χριστῷ «νήπια», καὶ νὰ βιώσουμε τὸ ἄγγιγμα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ποθούμενη **μεγάλῃ ἀλλαγῇ...**

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος γιὰ νὰ θεμελιώσῃ τὴν βεβαίωσι, ὅτι δύνανται οἱ ἄνθρωποι νὰ ζοῦν ἀγγελικά, καὶ μάλιστα οἱ λαϊκοὶ Ἀδελφοί μας, ἀναφέρθηκε σὲ ἓνα Ὅραμα τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, στὸ ὁποῖον Ἄγγελος Κυρίου ἀπεκάλυψε, ὅτι:

«στὴν πόλι μέσα ζῆ κάποιος ὁμοιος μὲ σένα, ἰατρός στο ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος δίνει τὸ περισσευμά του σὲ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη καὶ ὅλην τὴν ἡμέρα ψάλλει τὸν τρισάγιο ὕμνο μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους»!...

«Τῷ Ἀββᾶ Ἀντωνίῳ ἀπεκαλύφθη ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι ἐν τῇ πόλει ἐστὶ τις ὁμοίός σοι, ἰατρός τὴν ἐπιστήμην, τὴν περισσεΐαν αὐτῷ διδούς τοῖς χρεΐαν ἔχουσι, καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν τὸ τρισάγιον ψάλλον μετὰ τῶν Ἀγγέλων».

Ἡ ἀπλότης, ἡ εὐσπλαγχνὴ διάθεσις, ἡ συγχωρητικότης καὶ ἡ Ἀγάπη, μὲ τὴν χάρι τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ὑπερκαλύπτουν τὶς μεγάλες ἀσκήσεις, τὶς ὁποῖες ἄλλοι κάνουν χωρὶς νὰ εἶναι τόσο ταπεινοί...

Εἶθε οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι νὰ μᾶς ὀδηγοῦν στὸ ἦθος αὐτό: τὸ ἦθος τῶν νηπίων, τὸ ἦθος τῆς Αἱμορροούσης, τὸ ἦθος τοῦ Τελώνου, ὥστε συγκινημένοι καὶ Αὐτοί, νὰ μὴν μᾶς ἐγκαταλείπουν ποτέ, ἀλλὰ νὰ μᾶς καθοδηγοῦν μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς, καὶ νὰ ἀξιοθοῦμε μαζί τους νὰ δοξολογοῦμε ἀκαταπαύστως τὴν Παναγία Τριάδα...

Μετὰ τὴν Απόλυσι τῆς Θείας Λειτουργίας ἐγίνε ἡ μετὰ Δεήσεων

Λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ὡς καὶ τῆς Εἰκόνας τῶν δύο Ἀγγέλων-Φυλάκων τῆς Μοναχῆς (Βαπτίσματος καὶ Σχήματος), πέριξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας διένειμε στοὺς πιστοὺς τὸ ἑβδομο καθιερωμένο πλέον Ἐναμνηστικό-Κατηχητικό Φυλλάδιο, ἀφιερωμένο στοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους, μὲ τίτλο: *«Οἱ Ἅγιοι Ἀγγελοι στὴν Ζωὴ μας»*, μὲ τὴν διήγησι μιᾶς θαυμαστῆς ἐμπειρίας ἐνὸς εὐλαβοῦς ἱερέως, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νὰ ἀκούσῃ ἀγγελικὲς μελωδίες μέσα στὸν Ναό.

† Μ.Σ.Α.

*«Δεῦτε τοὺς Ἀγγέλους, κτησώμεθα προστάτας,
καὶ φίλους ἐν ἀνάγκαις»*

